

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे बेचाळिसावे

पशूच्या प्रतिमेची घडण: एक भविष्यसूचक प्रवास उलगडलेला

Jeff Pippenger

2024-03-17

देवाच्या लोकांसाठी, त्यांना शिक्का मारला जाण्यापूर्वी जी महान परीक्षा पार करावयाची आहे, ती म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची घडण होय. ही घडण ११ सप्टेंबर २००१ पासून संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापर्यंत घडते. हा भविष्यसूचक कालखंड एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ दर्शवितो, तसेच तो असा काळ आहे ज्यामध्ये प्रत्येक बायबलमधील दृष्टान्त आपली परिपूर्ण पूर्तता प्राप्त करतो. त्या कालखंडात खरे प्रोटेस्टंट शिंग शुद्ध केले जाईल आणि अनंतकाळासाठी ख्रिस्ताची प्रतिमा प्रतिबिंबित करील, कारण ख्रिस्त हा प्रोटेस्टंट आहे.

“ख्रिस्त हा प्रोटेस्टंट होता. त्याने यहुदी राष्ट्रच्या औपचारिक उपासनेविरुद्ध निषेध केला, कारण त्यांनी देवाचा सल्ला स्वतःच्या विरोधात फेटाळून लावला होता. त्याने त्यांना सांगितले की, ते मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धांत म्हणून शिकवितात, आणि ते ढोंगी व कपटी आहेत. शुभ्र चुन्याने फासलेल्या थडग्यांप्रमाणे ते बाहेरून सुंदर दिसत होते, परंतु आतून अशुद्धता व भ्रष्टतेने परिपूर्ण होते. सुधारकांची परंपरा ख्रिस्त आणि प्रेषितांपर्यंत मागे जाते. त्यांनी विधी व समारंभ यांच्या धर्मातून बाहेर पडून स्वतःला वेगळे केले. ल्यूथर आणि त्याचे अनुयायी यांनी सुधारित धर्माचा शोध लावला नाही. त्यांनी केवळ तो धर्म स्वीकारला, जसा ख्रिस्त व प्रेषितांनी तो प्रस्तुत केला होता. बायबल आम्हांला पुरेसा मार्गदर्शक म्हणून सादर केले आहे; परंतु पोप आणि त्याचे कार्यकर्ते ते लोकांपासून दूर करतात, जणू ते एखादा शापच आहे, कारण ते त्यांच्या ढोंगी दाव्यांचा पर्दाफाश करते आणि त्यांच्या मूर्तिपूजेचा धिक्कार करते.” Review and Herald, June 1, 1886.

शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळात प्रॉटेस्टंट शिंग शुद्ध केले जाते व शुद्धीकरण करून अपवित्रतेपासून मुक्त केले जाते. त्याच कालखंडात धर्मत्यागी रिपब्लिकन शिंग धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटंशी संयोग करते, आणि अशा रीतीने मंडळी व राज्य यांच्या संयोगाचे सामर्थ्य असलेले एक शिंग निर्माण होते. तेव्हा पृथ्वीवरील पशूची दोन शिंगे ही पशूची प्रतिमा आणि ख्रिस्ताची प्रतिमा ठरतात. धर्मत्यागाचे शिंग म्हणजे भ्रष्ट मंडळीचे भ्रष्ट राज्याशी असलेले द्विगुणित नाते; आणि धार्मिकतेचे शिंग म्हणजे देवत्वाचे मानवतेशी असलेले द्विगुणित नाते.

यानंतर त्या पशूची प्रतिमा जगात निर्माण होते, आणि ती दोन प्रकारची पशुशक्ती आहे, जी एका राज्याद्वारे (संयुक्त राष्ट्रसंघ) दर्शविली जाते, ज्याने पृथ्वीच्या पशूच्या धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवादास दहा मस्तकांपैकी आपल्या प्रमुख मस्तकाप्रमाणे स्वीकारले आहे. त्या पशूवर वेश्यांची माता असलेली ती स्त्री राज्य करते, जी दहा राजांच्या पशूवर अधिराज्य गाजविते. ती ज्या पशूवर आरूढ आहे तो मंडळी आणि राज्य यांचा संयोग आहे, जसा हेरोदियाच्या कन्या सलोमेबरोबर हेरोदाच्या रक्तसंबंधी निषिद्ध आध्यात्मिक व्यभिचाराने दर्शविला आहे. आणि त्या पशूवर राज्य करणाऱ्या स्त्रीचे संबंध हेदेखील मंडळी आणि राज्य यांचा संयोग आहेत, ज्यात रोमच्या वेश्येचे जगव्यापी पशू घडविणाऱ्या राजांबरोबरचे बेकायदेशीर संबंध, म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघाचे प्रतिनिधित्व करणारे, दर्शविले आहेत. त्या पशूच्या प्रतिमेमध्ये, जी संपूर्ण जगावर लादली जाते, प्रत्येक राष्ट्र सहभागी असेल; सर्व भ्रष्ट सत्ता एकत्र येतील.

“प्रकटीकरण 17:13-14 उद्धृत. ‘हे एकचित्त आहेत.’ एक सार्वत्रिक ऐक्यबंधन असेल, एक महान सुसंवाद, सैतानाच्या शक्तींचा एक महासंघ. ‘आणि आपली सत्ता व सामर्थ्य त्या पशूस देतील.’ अशा प्रकारे धार्मिक स्वातंत्र्याविरुद्ध, अंतःकरणाच्या आदेशानुसार देवाची उपासना करण्याच्या स्वातंत्र्याविरुद्ध, तीच मनमानी व दडपशाही करणारी सत्ता प्रकट होते, जी भूतकाळात पोपसत्तेने प्रकट केली होती, जेव्हा तिने रोमनमताच्या धार्मिक विधी व समारंभांशी अनुरूप होण्यास नकार देण्याचे धाडस करणाऱ्यांचा छळ केला होता.”

“शेवटच्या दिवसांत लढली जाणारी या युद्धामध्ये, देवाच्या लोकांच्या विरोधात, यहोवाच्या नियमाप्रती निष्ठेतून धर्मत्याग केलेल्या सर्व भ्रष्ट सत्ता एकत्रित होतील. या युद्धामध्ये चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथ हा मुख्य वादाचा मुद्दा असेल; कारण शब्बाथाविषयीच्या आज्ञेमध्ये महान नियमदात्याने स्वतःची ओळख आकाश व पृथ्वीचा निर्माणकर्ता अशी करून दिली आहे.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 8, 983.

पशूच्या जागतिक प्रतिमेशी संबंधित बंडखोरी “सार्वत्रिक” आहे, आणि ती “यहोवाच्या व्यवस्थेप्रती निष्ठेपासून धर्मत्याग केलेल्या सर्व भ्रष्ट सत्तांचे” प्रतिनिधित्व करते, ही वस्तुस्थिती हे दर्शविते की संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेची घडण होणे म्हणजे धर्मत्याग केलेल्या सर्व भ्रष्ट सत्तांचे एकीकरण होय. संयुक्त संस्थानांतील प्रोटेस्टंटानी 1844 मध्ये पहिल्या देवदूताचा संदेश नाकारला तेव्हा धर्मत्याग केला, आणि लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने 1863 मध्ये धर्मत्याग केला. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझम हे खोटा संदेष्ट्याने फसविलेल्या, त्यांच्या राज्याचा अर्धा भाग सोडून देण्यासाठी प्रवृत्त झालेल्या, रिपब्लिकनवादाच्या शिंगातील राजकीय गटांबरोबर “ऐक्याचा बंध” निर्माण करतील.

पशूच्या जगभरातील प्रतिमेमध्ये पृथ्वीला फसविणारा तो खोटा संदेष्टा आहे. संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत असलेल्या पशूच्या प्रतिमेमध्ये अपवित्र, परंतु एकत्रित झालेल्या “सैतानाच्या शक्तींच्या संघटनेची” निर्मिती करणारा खोटा संदेष्टादेखील “खोटा संदेष्टा” असलाच पाहिजे. पशूची जगभरातील प्रतिमा द्विगुण आहे, परंतु ती त्रिगुणी एकतादेखील आहे. अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांची ती त्रिगुणी एकता जगाला हर-मगिदोनाकडे घेऊन जाते. संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत प्रथम घडविण्यात येणाऱ्या पशूच्या प्रतिमेमध्ये त्रिगुणी एकता असली पाहिजे; आणि ती द्विगुण स्वरूपाची एक पशूदेखील आहे. पशूच्या या दोन्ही प्रतिमांमध्ये द्विगुण स्वरूप म्हणजे चर्च आणि राज्य यांचा संयोग होय, ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चेचे नियंत्रण असते.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील श्वापदांच्या दोन्ही प्रतिमांमध्ये त्रिविध संघाचे प्रतिनिधित्व झाले पाहिजे; परंतु प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात अजगर, श्वापद आणि खोटा संदेष्टा यांची दोन प्रगटीकरणे आहेत. जगभरातील श्वापदाच्या प्रतिमेची त्रिविध रचना अध्यात्मवाद (अजगर), कॅथलिकधर्म (श्वापद) आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटधर्म (खोटा संदेष्टा) यांच्या द्वारे दर्शविली जाते. त्या तिघांपैकी प्रत्येकामध्ये केवळ धार्मिक घटकच नाही (अध्यात्मवाद, कॅथलिकधर्म आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटधर्म), तर त्यांच्यामध्ये राजकीय घटकही आहे. अजगर (त्याच्या विविध स्वरूपांतील समाजवाद), श्वापद (राजेशाही) आणि खोटा संदेष्टा (प्रजासत्ताक म्हणून आरंभ होतो, लोकशाही म्हणून समाप्त होतो).

संयुक्त राज्यांमध्ये एकत्र येणारे त्रिविध ऐक्य खोटा संदेष्ट्याद्वारे बळजबरीने एकत्र आणले जाते (फसविले जाते), जसे की जगभरातील श्वापदाच्या प्रतिमेलाही एकत्र आणले जाते. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात आणखी एक त्रिविध ऐक्य आहे, जे अथांग गर्तेतून उदयास येणाऱ्या तीन धर्मत्यागी सत्तांद्वारे ओळखले जाते. सतराव्या अध्यायात कॅथोलिक धर्म अथांग गर्तेतून उदयास येतो, आणि तो अथांग गर्तेतून येणाऱ्या त्या त्रिविध ऐक्यातील श्वापद आहे.

“तू पाहिलेला पशू होता, आणि नाही; आणि तो अथांग खार्ईतून वर येईल, आणि विनाशात जाईल; आणि जे पृथ्वीवर राहतात, ज्यांची नावे जगाच्या स्थापनेपासून जीवनाच्या पुस्तकात लिहिली गेली नाहीत, ते त्या पशूकडे पाहून आश्चर्य करतील, जो होता, आणि नाही, आणि तरीही आहे.” प्रकटीकरण 17:8.

अकराव्या अध्यायात नास्तिकतेची अजगरसदृश सत्ता अतलखड्यातून वर येते.

आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अथांग गर्तेतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, आणि त्यांच्यावर विजय मिळविल, व त्यांना ठार करील. प्रकटीकरण 11:7.

इस्लामचा खोटा संदेष्टा नवव्या अध्यायात अतल कुंडातून वर येतो.

आणि पाचव्या देवदूताने कर्णा फुंकिला; तेव्हा मी स्वर्गातून पृथ्वीवर पडलेला एक तारा पाहिला; आणि त्याला अथांग खार्ईची किल्ली देण्यात आली. आणि त्याने ती अथांग खार्ई उघडली; तेव्हा त्या खार्ईतून मोठ्या भट्टीच्या

धुराप्रमाणे धूर वर आला; आणि त्या खाईच्या धुरामुळे सूर्य व आकाश अंधारमय झाले. आणि त्या धुरातून पृथ्वीवर टोळ बाहेर आले; आणि पृथ्वीवरील विंचवांना जशी शक्ति असते तशी शक्ति त्यांना देण्यात आली. प्रकटीकरण 9:1-3.

स्वर्गातून पडलेला आणि अथांग खड्डा उघडणारा तारा म्हणजे खोटा संदेष्टा मोहम्मद होय; आणि जेव्हा त्याने तो खड्डा उघडला, तेव्हा त्याने “टोळ” म्हणून दर्शविलेल्या इस्लामच्या योद्ध्यांना अखेरच्या दिवसांच्या भविष्यवाणीच्या कथानकात प्रवेश दिला. अथांग खड्ड्याच्या तिहेरी संघात एक अजगर (नास्तिकता), एक पशू (कॅथोलिक धर्म), आणि एक खोटा संदेष्टा (इस्लाम) आहे. पशूच्या जागतिक प्रतिमेमध्ये तो खोटा संदेष्टा म्हणजे धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवाद होय. तो खोटा संदेष्टा सलोमेच्या मोहक नृत्याद्वारे, किंवा कर्मल पर्वतावरील बालाच्या संदेष्ट्यांच्या नृत्याद्वारे, संपूर्ण जगाला फसवितो. प्रकटीकरण ग्रंथाच्या तेराव्या अध्यायात, तो पशूच्या समक्ष करीत असलेल्या चमत्कारांद्वारे जगाला फसवितो. फसवणुकीची ती प्रतीकात्मक रूपे आर्थिक खंडणीच्या दबावाची आणि लष्करी सामर्थ्याची शक्ती दर्शवितात.

आणि तो महान चिन्हे करतो, इतके की तो मनुष्यांच्या देखत स्वर्गातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो; आणि ज्या चिन्हे करण्याचे सामर्थ्य त्याला त्या पशूच्या समक्ष देण्यात आले होते, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीचा घाव झाला होता आणि तरी तो जिवंत राहिला होता, त्या पशूसाठी त्यांनी एक प्रतिमा निर्माण करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचे सामर्थ्य त्याला होते, म्हणजे त्या पशूची प्रतिमा बोलावी, आणि जे कोणी त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारण्यात यावे असे ती करविते. आणि तो सर्वांना—लहान व मोठे, श्रीमंत व दरिद्री, स्वतंत्र व दास—यांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक खूप घेण्यास भाग पाडतो; आणि ज्याच्याकडे ती खूप, किंवा त्या पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाची संख्या आहे, त्यालाच खरेदी किंवा विक्री करता यावी, याखेरीज दुसऱ्या कोणालाही नाही. प्रकटीकरण 13:13-17.

खोट्या संदेष्ट्याशी संबंधित असलेली फसवणूक आणि चमत्कार प्रत्यक्षात त्या शक्तीचे प्रतिनिधित्व करतात जी अर्थकारणामुळे (कोणीही खरेदी किंवा विक्री करू शकणार नाही) आणि लष्करी सामर्थ्यामुळे (ठार मारले जावे) उद्भवते. बायबलमधील इस्लामचा खोटा संदेष्टा राष्ट्रांना क्रोधित करण्याच्या आणि क्लेश देण्याच्या इस्लामच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो. ते आपले क्रोधित व क्लेशदायक कार्य युद्धाद्वारे साध्य करतात, आणि बायबल हे ओळखते की त्यांचे युद्ध परिणामी आर्थिक आपत्ती निर्माण करते. इस्लामचे युद्ध आणि त्यानंतर उद्भवणारे आर्थिक दुष्परिणाम हा तो मुद्दा आहे जो संयुक्त संस्थानांमध्ये “यहोवाच्या नियमाप्रती निष्ठेपासून दूर गेलेल्या सर्व भ्रष्ट सत्तांना” एकत्र आणतो.

कूसाजवळ सदुकी आणि फरीशी यांनी खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाला कूसावर खिळण्यासाठी एकत्र येत, “यहोवाच्या नियमाप्रतीची निष्ठा पूर्णपणे सोडून धर्मत्याग केला.” ख्रिस्ताला नाकारताना त्यांनी बरब्बाची निवड केली, जो एका खोट्या ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व करतो. “Bar” म्हणजे पुत्र, आणि “Abba” म्हणजे पिता. Barabbas याचा अर्थ “पित्याचा पुत्र” असा होतो. ख्रिस्त हा सर्व संदेष्ट्यांमध्ये श्रेष्ठतम होता, आणि बरब्बा हा एका खोट्या संदेष्ट्याचे प्रतीक होता.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळात, पृथ्वीवरील पशूची दोन शिंगे त्यांच्या अंतिम भविष्यसूचक प्रकटीकरणाच्या बिंदूपर्यंत येतात. एक ख्रिस्ताची प्रतिमा दर्शविते, तर दुसरे पशूची प्रतिमा दर्शविते. ज्या इतिहासात ही दोन शिंगे स्वतःला प्रकट करतात, त्या इतिहासात धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाने 2001 मधील पॅट्रियट अॅक्टपासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्याकडे आपला प्रवास सुरू केला. तो मार्गचिन्ह स्वातंत्र्याच्या जाहीरनाम्याशी जुळते, ज्याने आपल्या प्रारंभी कोकराप्रमाणे वाणी केली, कारण त्याने राजसत्तेविरुद्ध आणि पोपशाहीच्या राज्याविरुद्ध प्रोटेस्टंटवादाचा निषेध व्यक्त केला. आपल्या समाप्तीच्या वेळी ज्याच्याशी ते जुळते (पॅट्रियट अॅक्ट), ते प्रोटेस्टंटवादाच्या दडपशाहीची अभिव्यक्ती करते.

मोहोर लावण्याच्या काळात दोन शिंगांच्या प्रवासातील दुसरा मार्गचिन्ह प्रारंभी संविधानाद्वारे दर्शविण्यात आला होता; त्या संविधानाने दोन सत्तांतील विभक्ततेचे संहिताकरण केले होते, आणि हीच पृथ्वीवरील पशूची सामर्थ्य आहे. त्या मार्गचिन्हाचा समांतर शेवटी 6 जानेवारी, 2021 च्या सुनावण्यांतील “कांगारू कोर्ट” मध्ये गाठला गेला, जिथे संविधानातील मूलभूत विशेषाधिकार राजकीय सोयीसाठी बाजूला ठेवण्यात आले.

दोन शिंगांच्या अंतिम प्रवासातील शेवटचा मार्गचिन्ह म्हणजे लवकरच येऊ घातलेला रविवारचा कायदा होय, ज्याचे प्रारंभीचे प्रतिरूप Alien and Sedition Acts मध्ये आढळते. अशा प्रकारे, प्रारंभीच्या इतिहासातील तीन मार्गचिन्हांनी मेमण्याद्वारे दर्शविलेल्या स्वातंत्र्य व स्वतंत्रतेपासून (1776)—जे खऱ्या अर्थाने खरोखर मुक्त होण्याचा एकमेव मार्ग आहे—अजगराच्या दास्यत्वाकडे (1798) होणारा संक्रमण ओळखून दिला.

मुद्रांकित करण्याच्या काळातील तीन खूणचिन्हे खोटा संदेश असलेल्या पृथ्वीच्या पशूचा अंतिम प्रवास ओळखून देतात. तो प्रवास यरुशलेम येथे समाप्त होतो, जेव्हा ध्वज उंचाविला जातो, आणि तेव्हा पुष्कळ जण म्हणतील, “या, आपण परमेश्वराच्या पर्वतावर, याकोबाच्या देवाच्या मंदिरात जाऊ या; आणि तो आपल्याला आपल्या मार्गाविषयी शिकवील, आणि आपण त्याच्या वाटांनी चालू; कारण सियोनमधून व्यवस्था प्रकट होईल, आणि यरुशलेममधून परमेश्वराचे वचन.”

पृथ्वीवरील पशूचा अंतिम त्रिस्तरीय प्रवास हा यरुशलेमाकडे जाणाऱ्या एका खोटा संदेशाचा प्रवास आहे. जेव्हा खरा संदेश आला आणि यरुशलेमात प्रवेश केला, तेव्हा त्याने गाढवावर आरूढ होऊन तसे केले. पृथ्वीवरील पशूसुद्धा यरुशलेमात एका “गाढवा”वर आरूढ होऊन प्रवेश करतो, कारण खोटा संदेश (पृथ्वीवरील पशू) म्हणून त्याचे प्रतिनिधित्व बलाम याच्याद्वारे केलेले आहे. कीर्ती आणि संपत्तीच्या शोधात, बलाम खरा संदेश होण्याच्या पाचारणापासून फिरला, आणि “यहोवाच्या व्यवस्थेप्रती असलेल्या निष्ठेपासून धर्मत्याग केला.” त्याने देवाच्या लोकांवर शाप आणण्यामध्ये सहभागी होण्याचा निर्धार केला, जसे संयुक्त संस्थाने लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी करतील.

बलामाचा प्रवास गाढवीवर स्वार होऊन पूर्ण झाला, आणि त्याच्या प्रवासादरम्यान तीन वेळा असे नमूद केले आहे की बलामाच्या गाढवीने बलामाला क्लेश दिला. पहिल्यांदा गाढवी मार्गाबाहेर वळली.

आणि गाढवीने परमेश्वराचा दूत मार्गात उभा असलेला, आणि त्याच्या हातात उपसलेली तलवार असलेली, पाहिला; तेव्हा गाढवी मार्गातून वळून शेतात गेली; आणि तिला पुन्हा मार्गावर आणण्यासाठी बलामाने गाढवीला मारले. गणना 22:23.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम—बायबलच्या भविष्यवाणीतील रानटी अरबी गाढव—याने बलामाला मार्गापासून वळविले; कारण न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती कोसळल्या तेव्हा, तो राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासातील एक “वळणबिंदू” होता. मार्गात उभा असलेला देवदूत तो पराक्रमी देवदूत होता, जो त्या वेळी पृथ्वीला आपल्या तेजाने प्रकाशित करण्यासाठी उतरला. त्या गाढवामुळे बलामाला पुन्हा एकदा क्लेश सहन करावे लागले.

पण परमेश्वराचा दूत द्राक्षमळ्यांच्या वाटेत उभा राहिला; या बाजूला भिंत आणि त्या बाजूला भिंत होती. गाढवीने परमेश्वराचा दूत पाहिल्यावर ती भिंतीकडे सरकली, आणि भिंतीवर बलामाचा पाय चिरडला; म्हणून त्याने तिला पुन्हा मारले. गणना 22:24, 25.

११ सप्टेंबर २००१ नंतर देवाच्या लोकांनी द्राक्षमळ्यांच्या गीताचा संदेश (यशया अध्याय सत्तावीस) गाणे अपेक्षित होते; सध्या बलाम ज्या ठिकाणी आहे ते हाच संदेश आहे—या बाजूस एक “भिंत” आणि त्या बाजूस एक “भिंत.” अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांच्या दक्षिणी सीमेवरील भिंत हा तो मुद्दा आहे, जो तिसऱ्या आणि अंतिम वेमार्क येथे “चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाची भिंत” कोसळण्यापूर्वी येतो. दक्षिणी सीमेच्या “भिंतीचा” हा मुद्दा तेच स्थान आहे जिथे बलामचा “पाय” चिरडला जातो, कारण स्थलांतराच्या प्रश्नावरून उभे राहणारे अंतर्गत युद्ध पृथ्वीच्या पशूला दोन

परस्परविरोधी पक्षांत विभागू लागते, गृहयुद्धाच्या पुनरावृत्तीच्या अगोदर.

दोन भिंतींमधील इतिहास हा 1789 ते 1798 या कालखंडातील संविधानाच्या waymark द्वारे दर्शविलेला इतिहास आहे, ज्याने 2015 च्या इतिहासाचे प्रतिरूप दाखविले—जेव्हा ट्रम्प यांनी “भिंत उभारणे” यावर भर देत राष्ट्राध्यक्षपदासाठी आपल्या उमेदवारीची घोषणा केली—आणि येऊ घातलेला रविवारीचा कायदा चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाची भिंत दूर करेपर्यंत.

११ सप्टेंबर २००१ नंतर, बलामाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला पृथ्वीचा पशू विभाजित होऊ लागला. बलामाच्या दोन भिंतींचे विभाजन हे पृथ्वीच्या पशूच्या दोन्ही शिंगांतील दोन वर्गांच्या विभक्तीचे प्रतिनिधित्व करते; ही विभक्ती २०१६ मधील ट्रम्प यांच्या निवडणुकीद्वारे, २०२० मध्ये दोन साक्षीदारांच्या मृत्यूद्वारे, ६ जानेवारी २०२१ च्या पेलोसी खटल्यांद्वारे, २०२३ मध्ये दोन साक्षीदारांच्या पुनर्जीवनाद्वारे, आणि ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी गाढवाने बलामाला पंगू केल्याद्वारे दर्शविली जाते.

बलामाच्या प्रवासातील शेवटचा मार्गचिन्ह तेव्हा येतो जेव्हा गाढव “बोलते”; आणि हे निकट येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आहे, जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलतात, जेव्हा प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत दुसऱ्यांदा बोलतो, आणि जेव्हा हबककूकचे विलंबलेले दर्शन बोलते. जे दर्शन विलंबले होते ते तिसऱ्या शापातील इस्लामचे दर्शन होते, आणि ते निकट येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आपल्या उग्र कृतींद्वारे वनगाढवाप्रमाणे बोलते.

मग परमेश्वराचा दूत पुढे गेला आणि एका अरुंद ठिकाणी उभा राहिला, जिथे उजवीकडे किंवा डावीकडे वळण्यास काहीच जागा नव्हती. आणि गाढवीने परमेश्वराचा दूत पाहिला तेव्हा ती बलामाच्या खाली पडली; तेव्हा बलामाचा क्रोध भडकला, आणि त्याने गाढवीला काठीने मारले. मग परमेश्वराने गाढवीचे तोंड उघडले, आणि ती बलामाला म्हणाली, “मी तुझे असे काय केले आहे की तू मला या तीन वेळा मारलेस?” तेव्हा बलाम गाढवीला म्हणाला, “कारण तू माझी थट्टा केली आहेस; माझ्या हातात तलवार असती, तर आता मी तुला ठार मारले असते.” आणि गाढवी बलामाला म्हणाली, “मी तुझीच गाढवी नाही काय, जिच्यावर तू मी तुझी झाले त्या दिवसापासून आजपर्यंत स्वार होत आला आहेस? मी तुला असे कधी करित असे का?” तो म्हणाला, “नाही.” मग परमेश्वराने बलामाचे डोळे उघडले, आणि त्याने परमेश्वराचा दूत मार्गात उभा असलेला पाहिला, आणि त्याच्या हातात उपसलेली तलवार होती; तेव्हा त्याने आपले मस्तक झुकवले आणि तोंडावर पडला. गणना 22:26-31.

संयुक्त संस्थाने हा तो खोटा संदेष्टा आहे, जो जगाला फसवून पशूची जागतिक प्रतिमा उभी करावयास लावतो. त्या कालखंडात, जो संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीचा काळ आहे, संयुक्त संस्थाने त्या खोट्या संदेष्ट्याद्वारे वहिले जातात, ज्याचे प्रतिनिधित्व बलामाच्या गाढवीने केले आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात, जो खोटा संदेष्टा संयुक्त संस्थानांतील त्या सर्व भ्रष्ट शक्तींना चर्च आणि राज्य यांच्या संबंधात एकत्र येण्यास भाग पाडतो, तो तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम आहे.

ते युद्धाद्वारे आपले कार्य सिद्ध करते, आणि त्या युद्धामुळे घडवून आणलेल्या आर्थिक पतनाद्वारेही ते साध्य करते. ही दोन्ही वैशिष्ट्ये त्या त्याच शक्ती आहेत, ज्यांचा उपयोग संयुक्त संस्थानांचा खोटा संदेष्टा संपूर्ण जगावर दबाव आणण्यासाठी करतो, जेव्हा तो अतल खाईच्या खोट्या संदेष्ट्याने संयुक्त संस्थानांत केलेल्या कार्याची पुनरावृत्ती करतो.

संयुक्त राज्ये सध्या भिंतीच्या प्रश्नामध्ये (इमिग्रेशन/स्थलांतर) अडकलेली आहेत, जो 1798 च्या Alien and Sedition Acts चा केंद्रबिंदू होता, आणि चर्च व राज्य यांच्या विभाजनाच्या भिंतीत, जी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने पूर्णपणे दूर केली जाणार आहे, यांच्यामध्ये उभी आहेत. संयुक्त राज्ये आधीच आर्थिकदृष्ट्या पंगू झाली आहेत, कारण तिचे राष्ट्रीय कर्ज दुरुस्त होण्याच्या पलीकडे गेले आहे. डॅंगनची सत्ता सध्या एका खोट्या आर्थिक अंदाजाला कृत्रिम आधार देत आहे, परंतु तो असा असत्य दावा आहे की संपत्ती छपाईच्या यंत्राद्वारे निर्माण केली जाते; आणि शेवटी, बायबलमधील भविष्यवाणीप्रमाणे डॅंगन हा खोटारडा आहे. तो आपले असत्य हिटलरच्या

कुप्रसिद्ध प्रचारयंत्रणेच्या आधुनिक प्रतिरूपाद्वारे प्रसारित करित आहे; अशा रीतीने Alien and Sedition Acts मधील चौथा घटक पुन्हा लागू होण्यासाठी तर्कसंगत आधार पुरविला जात आहे, ज्याद्वारे राष्ट्राध्यक्षाला त्याच्या विचारांना विरोध करणाऱ्या कोणत्याही माध्यमसंस्थेला बंद करण्याचा अधिकार देण्यात आला होता.

येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या आरंभाच्या साहाय्याने तिचा शेवट स्पष्ट करतो. संयुक्त राज्यांतील पशूची प्रतिमा ही जगभरातील पशूच्या प्रतिमेच्या त्याच भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्यांनी युक्त असली पाहिजे, आणि ती तशी आहे; परंतु पृथ्वीच्या पशूच्या खोल्या संदेष्ट्यामधील भ्रष्ट संधि निर्माण करणारी फसवणूक ही इस्लामचा खोटा संदेष्टा आहे. बलाम आणि गाढव हे दोन्हीही खोल्या संदेष्ट्यांची प्रतीके आहेत. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या इतिहास हा अथांग कुंडातील तीन सत्तांच्या इतिहास आहे. अथांग कुंडातून उठणारा इस्लाम हा ११ सप्टेंबर २००१ चा पहिला मार्गचिन्ह आहे. अथांग कुंडातील नास्तिकता २०२० मध्ये दोन साक्षीदारांचा वध करण्यासाठी उठते, आणि अथांग कुंडातील कॅथलिकतावाद लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात आपल्या मृत्यूपासून पुन्हा उठतो.

आम्ही हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जगत सुधारत नाही. दुष्ट मनुष्य आणि फसविणारे अधिकाधिक वाईट होत जातील, फसवीत आणि स्वतःही फसले जातील. देवाच्या पुत्राला—जो एकमेव सत्य देवाचे साक्षात् मूर्त स्वरूप होता, ज्याच्यामध्ये सद्गुण, दया आणि अखंड प्रेम होते, ज्याचे हृदय मानवी दुःखाने सदैव स्पर्शिले जाई—नाकारून, आणि त्याच्या ऐवजी एका खुन्याची निवड करून, यहुद्यांनी दाखवून दिले की देवाच्या आत्म्याची आवरणारी शक्ती दूर केली गेली असता, आणि मनुष्य धर्मत्यागीच्या अधीन असता, मानवी स्वभाव काय करू शकतो आणि काय करील. जे सैतानाला आपला अधिपती म्हणून निवडतात, ते आपल्या निवडलेल्या स्वामीचा आत्मा प्रकट करतील.”

“देव तिच्या अधर्मासाठी तिला शिक्षा करण्याकरिता आपल्या स्थानातून बाहेर पडेल, तोपर्यंत जग सुधारणा पावणार नाही. मग पृथ्वी तिचे रक्त उघड करील, आणि आपल्या ठार मारलेल्या लोकांना यापुढे झाकून ठेवणार नाही. ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांना इशारा दिला, ‘कोणी तुम्हांला फसवू नये म्हणून सावध रहा. कारण पुष्कळ जण माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील, मी ख्रिस्त आहे; आणि ते पुष्कळांना फसवतील. आणि तुम्ही युद्धे व युद्धांच्या अफवा ऐकाल; पाहा, घाबरू नका; कारण या सर्व गोष्टी घडल्याच पाहिजेत, तरी अंत अजून आलेला नाही. कारण राष्ट्र राष्ट्रविरुद्ध उठेल, आणि राज्य राज्याविरुद्ध; आणि निरनिराळ्या ठिकाणी दुष्काळ, मरी आणि भूकंप होतील. या सर्व गोष्टी दुःखांच्या आरंभीच्या आहेत. मग ते तुम्हांला क्लेश भोगण्यासाठी त्यांच्या हाती देतील, आणि तुम्हांला ठार मारतील; आणि माझ्या नावामुळे सर्व राष्ट्रे तुमचा द्वेष करतील. आणि तेव्हा पुष्कळ जण अडखळतील, आणि एकमेकांचा विश्वासघात करतील, आणि एकमेकांचा द्वेष करतील. आणि पुष्कळ खोटे संदेष्टे उठतील, आणि पुष्कळांना फसवतील. आणि अधर्म वाढल्यामुळे पुष्कळांची प्रीती थंड होईल. परंतु जो शेवटपर्यंत टिकून राहील, तोच तारण पावेल.’”

“ख्रिस्त या पृथ्वीवर असताना, जगाने बरब्बासालाच प्राधान्य दिले. आणि आजही जग व मंडळ्या हाच निवड करित आहेत. ख्रिस्ताच्या विश्वासघाताच्या, नाकारण्याच्या व कूसावरील खिळण्याच्या दृश्यांची पुनरावृत्ती झाली आहे, आणि पुन्हा एकदा ती अत्यंत व्यापक प्रमाणावर पुनरावृत्त होईल. लोक शत्रूची लक्षणे धारण करून भरलेले असतील, आणि त्याच्याबरोबर त्याच्या भ्रमांना महान सामर्थ्य प्राप्त होईल. ज्या प्रमाणात प्रकाश नाकारला जाईल, त्याच प्रमाणात चुकीची समजूत व गैरसमज वाढतील. जे ख्रिस्ताला नाकारून बरब्बासाची निवड करतात, ते विनाशकारी फसवणुकीखाली कार्य करित असतात. विपर्यास व खोटी साक्ष उघड बंडापर्यंत वाढत जाईल. डोळा दुष्ट असल्याने, संपूर्ण देह अंधकाराने भरून जाईल. जे ख्रिस्ताव्यतिरिक्त कोणत्याही नेत्यावर आपली प्रीती ठेवतात, ते अशा मोहमयी वशीकरणाच्या ताब्यात सापडतील की, देह, आत्मा व आत्मिक स्वरूपाने ते त्याच्या नियंत्रणाखाली जातील; आणि त्याच्या सामर्थ्याखाली जीव सत्य ऐकण्यापासून दूर वळून असत्यावर विश्वास ठेवतील. ते सापळ्यात अडकतील व धरले जातील, आणि आपल्या प्रत्येक कृतीने ते आक्रोश करतील, आम्हांला बरब्बास सोडा, परंतु ख्रिस्ताला कूसावर खिळा.”

“अगदी आत्ताही हा निर्णय केला जात आहे. क्रूसावर जे दृश्ये घडविली गेली, ती पुन्हा घडविली जात आहेत. ज्या मंडळ्यांनी सत्य आणि नीतिमत्ता यांपासून दूरगमन केले आहे, त्यांच्यामध्ये देवाच्या प्रेमाचा आत्म्यात स्थिर अधिष्ठानकारी तत्त्व म्हणून वास नसताना मानवी स्वभाव काय करू शकतो आणि काय करील, हे प्रकट केले जात आहे. आता जे काही घडू शकते त्याबद्दल आपण आश्चर्यचकित होण्याची गरज नाही. भयावहतेच्या कोणत्याही घडामोडींवर आपण विस्मित होण्याची गरज नाही. जे लोक आपल्या अपवित्र पायांनी देवाच्या नियमशास्त्राला तुडवितात, त्यांच्यात तोच आत्मा आहे जो येशूचा अपमान करणाऱ्या आणि त्याचा विश्वासघात करणाऱ्या लोकांत होता. अंतःकरणाची कोणतीही खंत न बाळगता, ते आपल्या पित्याची, सैतानाची, कृत्ये करतील. यहुदाच्या विश्वासघातकी ओठांवरून जो प्रश्न आला होता, तोच ते विचारतील, जर मी येशू ख्रिस्ताला तुमच्या स्वाधीन केले, तर तुम्ही मला काय द्याल? अगदी आत्ताही ख्रिस्ताचा त्याच्या संतांच्या व्यक्तीत विश्वासघात केला जात आहे.” Review and Herald, January 30, 1900.